POLO

LA ESKILSTUNA

Succes de prestigiu dar... atenție la semifinale!

Dinamoviștii, la cîteva minute după victoria din meciul cu N.C.A.C. Moscova. De la stînga la dreapta, în rîndul de sus: *Valeriu Buzea, vicepreședintele F. R. Natație — conducătorul delegației, A. Grințescu, E. Mureșan, T. Fleșeriu, G. Novac, St. Kroner, B. Mihăilescu, A. Zahan și C. Korcek (antrenor)*; rîndul de jos: *C. Rusu, C. Mărculescu, Gh. Zamfirescu și C. Frățilă.*

Debutul în *„Cupa campionilor europeni"* a prilejuit dinamoviștilor bucureșteni obținerea unui frumos succes, care vine să confirme valoarea poloului românesc. După cum se știe, la Eskilstuna, reprezentanții noștri au obținut victorii clare în fața campioanelor *Ungariei* și *Uniunii Sovietice* (țări clasate înaintea noastră la J.O. de la Tokio), dublate de succese concludente în fața reprezentanților *Suediei* și *R. D. Germane*, formații ce alcătuiesc în linii mari echipele naționale respective. În felul acesta, dinamoviștii și-au cucerit cu brio dreptul de a participa la întrecerile semifinale, care vor avea loc între 19 și 21 martie la *Magdeburg* și *Genoa*.

La obținerea acestei performanțe au concurat mai mulți factori. În primul rînd, dinamoviștii bucureșteni au avut un plus de pregătire — la condițiile specifice ale bazinului redus din Eskilstuna — față de celelalte echipe, care nu s-au putut adapta decît spre sfîrșitul turneului. Astfel, antrenorul *Carol Korcek* și elevii săi au fost puși din timp la adăpostul unor surprize (apărări aglomerate sau atacuri statice cu accentul pe centri ficși), care au rezultat evident în condițiile amintite mai sus. Marcajul strict, la intercepție — pe de o parte — sau contraatacurile rapide bazate pe sprinturi scurte și șuturi fără ezitare — pe de altă parte — au permis de regulă bucureștenilor să concretizeze și să se impună.

În al doilea rînd trebuie relevat factorul moral. Dinamoviștii au acționat tot timpul — indiferent de formația pe care o aliniau — ca un mecanism bine rodat, fără fisuri, fapt care a creat probleme fiecărui adversar. Adăugînd puterea lor de luptă, vom avea explicațiile succesului de la Eskilstuna.

Așadar, primul obstacol a fost trecut cu succes. Peste trei săptămîni dinamoviștii vor intra în arena competiției cu aceiași adversari, sau probabil cu alte echipe (Partizan Belgrad, Recco Genova) de valori asemănătoare. Deci, din nou meciuri dificile, în deplasare, cu arbitraje mai mult sau mai puțin obiective. Iată de ce autolinistirea și siguranța unor succese viitoare nu-și pot face cîtuși de puțin locul în tabăra bucureștenilor. De altfel, i-am revăzut pe campionii noștri — la numai 36 de ore după întoarcerea din Suedia — adunați la bazinul Floreasca pentru a discuta planul pregătirii viitoare...

Acum totul depinde de felul cum vor reuși să recupereze energia consumată și, în același timp, să acumuleze elementele necesare viitoarelor confruntări. Să nu uităm că de data aceasta se va juca în bazin de dimensiuni normale, unde rezistența și viteza de deplasare vor fi, în mare măsură, determinante, că manevrele tactice, atît pentru ofensivă cît și pentru acțiunile defensive vor trebui să fie orientate pe un cîmp de desfășurare mai larg. Totodată, dinamoviștii vor trebui să acorde toată atenția îmbunătățirii continue a jocului individual în apărare, pentru a evita eliminările facile (au fost suficiente la Eskilstuna) care de acum înainte vor cîntări din ce în ce mai greu.

Victoriile OBLIGA! — iată deviza care va trebui să conducă întreaga activitate a dinamoviștilor și a antrenorului lor în pericada care a mai rămas pînă la jocurile semifinale. Pentru prestigiul echipei lor, al poloului românesc, ei au datoria de a nu pierde nici un minut, de a nu precupeți nici un efort. Este singura cale care poate duce spre succese.

A. VASILIU

Echipa Rapid, campioană de copii a Capitalei

Turul campionatului de copii al orașului București s-a încheiat prin jocurile desfășurate duminică la bazinul Floreasca. Fruntașa clasamentului, Rapid, a realizat o nouă victorie datorită căreia a cucerit — neînvinsă — primul loc în această parte a întrecerii. Antrenorul C. Vasiliu a folosit în cursul celor șase meciuri următorul lot: **Constantin Ghiță și Dan Luscalov** — portari; **Bogdan Bartolomeu, Răzvan Mustață, Cozmici Andrușa, Ion Colan, Adrian Dinu, Niculae Constantinescu, Florin Slăvei, Dan Turtai, Marin Popescu** — jucători de „cîmp".

Rezultatele de duminică: Rapid — Steaua 4—2 (2—0, 1—1, 0—1, 1—0), Progresul — S.S.E. nr. 2 6—1 (1—0, 1—0, 2—1, 2—0), Dinamo — Clubul sportiv școlar 5—0 (1—0, 2—0, 1—0, 1—0).

CLASAMENT:

1. Rapid	6	6	0	0	18
2. Steaua	6	4	1	1	15
3. Progresul	6	4	0	2	14
4. Dinamo	6	2	1	3	11
5. S.S.E. nr. 1	6	2	1	3	11
6. S.S.E. nr. 2	6	0	2	4	8
7. C.S.S.	6	0	1	5	7

BASCHET

Insemnări din S.U.A.

ȘCOALA — PRINCIPALA PEPINIERĂ DE CADRE A BASCHETULUI

După încheierea programului de școală, la ora 15, terenurile așezate chiar în fața porții de intrare se umplu de tineri cu predispoziții sportive, de tineri care — plini de entuziasm — vin la antrenamentul echipelor sportive ale școlii și încep să lucreze pentru ridicarea măiestriei sportive, pentru gloria echipei lor.

Tinerii care nu fac parte din echipele școlii își pot satisface nevoia de mișcare pe unul din numeroasele terenuri din parcurile publice din oraș, cel mai apropiat de locuința lor, unde — de asemenea — au posibilitatea să practice oricare din sporturile „la modă" în America: baseballul, fotbalul american, baschetul, tenisul, înotul etc.

ȘCOALA, MIJLOC DE SELECȚIE A TALENTELOR. Toate oficialitățile din sportul american și toți antrenorii cu care am stat de vorbă au fost de acord că școala medie (high school) este treapta hotărîtoare în dezvoltarea fiecărui sportiv și a întregului sport american. **Red Auerbach**, antrenorul celei mai bune echipe de baschet din America, Boston Celtics, mi-a spus: **„Treapta cea mai importantă în desăvîrșirea ca sportiv și în atingerea unui înalt nivel de măiestrie a jucătorilor noștri este școala. Mai tîrziu, în universitate, nu se face decît finisajul. Tocmai de aceea, ținînd cont de importanța acestei etape, în pregătirea viitoarelor cadre, școlile sînt încadrate cu profesori de educație fizică — antrenori — cu un înalt nivel de cunoștințe, pentru a căror formare — în timpul studiilor — se depun toate eforturile".**

Deci, sistemul școlar american acționează ca un separator al grîului de neghină, respectiv de desconsiderare a celor talentați, apți pentru a atinge un înalt nivel de măiestrie, de cei netalentați și neinteresați.

Acest lucru este foarte ușor de realizat, deoarece aceiași profesori, care dimineața predau orele de educație fizică, conduc și după-amiaza, între orele 15—18, antrenamentele uneia din echipele reprezentative ale școlii. Astfel, fără prea multă greutate, ei vor putea depista elementele talentate. Bineînțeles că imediat vor invita pe elevul talentat într-o disciplină oarecare, la antrenamentul de după-amiază. Participarea este absolut voluntară. Dar, în orice școală americană este o mare cinste să faci parte din echipa reprezentativă a școlii și să reprezinți școala în competiții, astfel încît orice tînăr privește invitația profesorului ca pe cel mai mare noroc pe care l-a avut.

Fiecare școală își organizează echipe reprezentative — formate din cei mai buni sportivi — și echipe de speranțe, alcătuite din elevii mai tineri, care sînt pregătiți pe baza acelorași principii și după aceleași sisteme, pentru a fi gata în orice moment să ia locul colegilor mai mari care termină școala. Echipele reprezentative luptă în fiecare miercuri și vineri cu echipele reprezentative ale altor școli din districtul respectiv. Ambiția este foarte mare. De aceea, direcția școlii, corpul profesoral și profesorii de sport — antrenorii — depun toate eforturile ca să găsească și să formeze echipe cît mai bune. Zilnic, la orele de antrenament am văzut cum directorul unei școli, profesorul de istorie — care îndeplinea și funcția de arbitru de baschet — și alți profesori, veneau și asistau și se interesau de felul cum „merg" băieții, ce le mai lipsește.

Grație acestui sistem, baschetul american are un rezervor inepuizabil de talente. Presupunînd că o școală are în echipele sale de baschet circa 20 de jucători, aceasta dă pentru întreaga Americă un număr de aproximativ 1 000 000 de jucători. În această masă se ascund și elementele excepționale, viitorii componenți ai lotului olimpic. Dar să nu-i socotim — firește — pe toți cei 1 000 000 ca „excepționali", ci să luăm în medie cîte un „excepțional" de fiecare școală și chiar așa, în fiecare an, baschetul american își are asigurată o pepinieră de elemente valoroase. Aceste „ultime grăunțe" sînt cele care rămîn în sita prin care se cerne întregul tînăr școlar american și care, în ultima fază, vor fi preluerate în colegii, în universități.

ANTRENAMENTE ZILNICE. Un al doilea mare „secret" al înaltei măiestrii a jucătorilor de baschet americani este faptul că de la 8—9 ani (școala elementară), de cînd încep să practice acest sport, zilnic la ora 15 (oră comună de începere a antrenamentelor pentru întreaga Americă) ei se prezintă, învață și repetă elementele fundamentale ale acestui sport.

Plini de entuziasm, copiii ascultă și execută cu toată conștiinciozitatea exercițiile indicate de antrenor, căutînd ca fiecare repetare să fie mai bună decît cea precedentă, căutînd ca prin fiecare repetare să-și întrecă coechipierul în exactitate și promptitudine. În acest fel, sarcina antrenorului este cît se poate de ușoară, el trebuind numai să anunțe exercițiul și apoi să treacă de la un jucător la altul, ca să corecteze. Antrenorul nu trebuie să insiste mereu pentru o repetare corectă, deoarece fiecare dintre sportivi caută acest lucru, ba mai mult, fiecare caută să vină cu ceva personal în execuție.

Locurile de exerciții, terenurile, sînt de cele mai multe ori în stare excelentă. Tot atît de important este și faptul că acestea sînt dotate cu toate cele necesare și că, mai ales, se găsesc „chiar în ușa școlii", ceea ce scutește pe elevi de drumuri lungi — dus și întors —, care le-ar răpi un timp prețios din timpul pregătirii școlare. Îmbrăcămintea și încălțămintea pentru antrenamente este pusă la dispoziție de școală.

COMPETIȚIILE (NUMĂRUL DE JOCURI) sînt un alt „secret" al succeselor olimpice ale baschetului american.

În numărul din noiembrie 1964 al revistei **„Basket-ball"**, organ oficial al federației franceze de baschet, **Robert Busnel**, președintele comisiei tehnice din Federația internațională de baschet, analizînd comportarea echipelor la Olimpiada de la Tokio, scrie despre jucătorii americani: **„calități fizice deosebite, talie, viteză, tehnică, tactică, adresă, dar mai ales o suplețe aparte, o eleganță a mișcărilor, o relaxare în joc, o încredere în posibilitățile lor, o atitudine imperturbabilă, un echilibru perfect"...** Toate aceste calități, amintite de fostul antrenor al reprezentanților cocoșului galic, sînt rezultatul numărului mare de jocuri pe care îl dispută în fiecare sezon, de mici, jucătorii de baschet americani.

Fiecare stat american are o federație a școlilor medii. Această federație se subimparte în interiorul statului în districte. Fiecare district cuprinde 8—10 școli, care nu sînt prea depărtate una de alta. Fiecare școală are culorile ei proprii, propriul ei echipament și numele ei, pe care nici o altă școală nu are dreptul să le poarte, ci numai ea.

Între aceste școli componente ale districtului se dispută un turneu (tur-retur) cu cîte două jocuri pe săptămînă (miercuri și vineri), turneu menit să desemneze echipa care, împreună cu celelalte campioane de districte, își va disputa invidiatul titlu de campioană a statului respectiv. Acest turneu este eliminatoriu. Este o luptă dură, în care se călesc și se formează viitorii componenți ai reprezentativei olimpice a S.U.A.

Cei mai buni jucători sînt cunoscuți în toată America. În fiecare joi și sîmbătă ziarele locale sînt pline de rezultatele jocurilor dintre școli, publicînd ample reportaje despre meci, despre jucători (număr de aruncări: încercate și reușite, număr de recuperări etc.) și cu fotografii de faze de joc și cu fotografii ale celor mai buni. Rezultatele remarcabile ale vreunuia dintre acești tineri sînt publicate în revistele de specialitate, care pe lîngă fotografiile vedetelor profesioniste și de la colegii, publică și pe acelea ale tinerilor din „high school". În felul acesta, orice antrenor — indiferent în ce parte a Americii lucrează — cunoaște pe cei mai valoroși jucători din școlile medii din întreaga Americă. Acesta este un stimulent și în același timp un mijloc de cunoaștere a celor mai buni.

VASILE POPESCU
antrenor

Fază din meciul Știința Buc.—Voința Brașov. În imaginea noastră, E. Nagy (Știința) aruncă nestingherită la panou.

Foto: T. Roibu

CLASAMENTELE LA ZI

MASCULIN, SERIA I

1. Dinamo Buc.	20	18	2	1665:1310	38
2. Steaua Buc.	20	16	4	1565:1254	36
3. Știința Timiș.	19	12	7	1350:1276	31
4. Știința Buc.	20	11	9	1404:1359	31
5. Dinamo Oradea	20	11	9	1421:1371	31
6. Rapid Buc.	20	10	10	1443:1401	30
7. St. roșu Brașov	20	10	10	1492:1527	30
8. Știința Cluj	20	9	11	1375:1286	29
9. Știința Tg. Mureș	20	6	14	1415:1570	26
10. Farul Constanța	19	6	13	1168:1446	25
11. C.S.M.S. Iași	20	5	15	1259:1520	25
12. Politehnica Cluj	20	5	15	1212:1455	25

FEMININ, SERIA I

1. Știința Buc.	12	11	1	780:590	23
2. Rapid Buc.	12	11	1	842:580	23
3. Voința Buc.	12	9	3	706:575	21
4. Mureșul Tg. Mureș	12	8	4	627:608	20
5. Știința Cluj	12	6	6	585:596	18
6. Constructorul Buc.	12	6	6	683:645	18
7. Voința Brașov	12	4	8	683:688	16
8. Progresul Buc.	12	4	8	550:599	16
9. Voința Oradea	12	1	11	463:766	13
10. Știința Constanța	12	0	12	482:754	12

● Meciul restant **Farul Constanța — Știința Timișoara** va avea loc în ziua de 3 martie.

● Etapa campionatelor republicane care trebuia să se desfășoare la 7 martie va avea loc în ziua de 11 martie.

● Duminică 14 martie se reiau întrecerile din seria a II-a a campionatelor republicane.

SPORTUL POPULAR
Nr. 4617 Pag. a 7-a

RUGBI

În prima etapă a „Cupei 6 Martie"...

REZULTATE: Steaua — Gloria 16—0 (întrerupt în min. 25!); Grivița Roșie — Olimpia 29—3 (15—0); Progresul — Știința Petroșeni 8—6 (8—0); Constructorul — Dinamo 6—0 (3—0).

Ieri dimineață s-a dat startul în noul sezon competițional de rugbi. Amatorii sportului cu balonul oval s-au întîlnit în tribunele stadionului Constructorul pentru a urmări cele patru partide programate în cadrul primei etape a „Cupei 6 Martie".

Partida inaugurală, cea dintre Steaua și Gloria, a început cu evidenta superioritate a militarilor care, în min. 25, conduceau cu 16—0, prin punctele realizate de Ciobănel (încercare transformată de Penciu), Penciu (lovitură de pedeapsă), Ionescu (o încercare netransformată și alta transformată de Penciu). La scorul de 16—0, „supărați" de o decizie a arbitrului Ștefan Constantinescu, metalurgiștii au părăsit terenul!?...

Cel de al doilea meci a subliniat diferența de valoare dintre cele două formații, Grivița Roșie cîștigînd la scor în fața formației Olimpia (Flacăra roșie). Progresul și Știința Petroșeni au desfășurat un joc spectaculos, încheiat cu victoria bucureștenilor. Mai echilibrat și interesant a fost însă jocul dintre Dinamo (cu o echipă formată din multe rezerve) și Constructorul. A cîștigat Constructorul prin punctele realizate de Lăzărescu (încercare) și Haralambie (lovitură de picior căzută).

Felicitînd pe organizatori pentru eforturile depuse ca terenul să fie practicabil, le reproșăm totuși lipsa de preocupare pentru asigurarea ordinei necesare, ceea ce a făcut ca uneori spectatorii să pătrundă în spațiul de joc, împiedicînd buna desfășurare a partidelor.

N. TOKACEK-coresp.